

OSNOVNE ODLIKE PROBUĐENJA

Mario Dučić,
prosinac 2007.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite nam se.

Kada govore o probuđenju, vjernici često imaju poprečna mišljenja, ali jedno je sigurno – u probuđenju se ne ispunjavaju samo prazne crkve već se Bogom pune i prazni ljudi u crkvi.

Probuđenje je ustvari ključ oživljavanja duhovno umrle Crkve koja je danas pokleknula pred bogom humanizma i materijalizma. Duncan Campbell,

poznati škotski propovjednik probuđenja, rekao je kako se kraljevstvo nebesko neće proširiti tako što će se naše crkve ispuniti ljudima,

★ **U probuđenju se ne ispunjavaju samo prazne crkve već se Bogom pune i prazni ljudi u crkvi. Probuđenje je ustvari ključ oživljavanja duhovno umrle Crkve koja je danas pokleknula pred bogom humanizma i materijalizma.**

već tako što će se ljudi u crkvi ispuniti Bogom.

I to je istina - toliko smo razvodnili današnje kršćanstvo da vjernici samo intelektualno vjeruju bez vidljivih promjena. Naša moderna propaganda i tehnika evangelizacije su uznapredovali, upotrebljavamo web stranice, boršure, televiziju, ali baš i ne vidimo gradove i mjesta koja su u potpunosti zadobiveni za Krista, kao što je to bilo tijekom prijašnjih probuđenja. Umjesto da vidimo stijeg pobjede, često slušamo o porazima, podjelama i frustracijama Crkve. Zato očajnički trebamo probuđenje koje, vjerujem, ima specifične osnovne odlike, a koje moraju biti vidljive kako bismo znali da je probuđenje pravo.

► 1. PROBUĐENJE JE BOŽJE DJELO

Psalmist nam u **Psalmu 85:6-7** kaže: „*Zar nas nećeš opet oživjeti,*

★ **Iako uključuje vjernike, probuđenje nije djelo ljudi jer je Bog onaj koji oživljava!**

da se narod tvoj raduje u tebi?“ Onaj koji oživljava jest Bog. On je Bog probuđenja i njega moramo tražiti da nas probudi. Iako uključuje vjernike, probuđenje nije djelo ljudi jer je Bog onaj koji oživljava!

Poznati vođa velikoga duhovnog pokreta i probuđenja 1904. godine u Wellsu, u Engleskoj, bio je mladi rudar Evan Roberts: „*kose pune rudarske prašine i crnih noktiju*“. Nije bio baš načitan niti vješt govornik, ali jedina knjiga koju je poznao bila je Biblija. Jednom je čak bio izbačen iz stana zbog toga što je propovijedao i naglas se molio u svojoj sobi.

Jednog dana, dok se molio, Bog je objavio Robertsu da će u Walesu doći do duhovnog probuđenja i da će se stotine tisuća ljudi obratiti Kristu. S takvom vizijom Roberts je tražio prilike da propovijeda, ali ga nitko nije slušao. Zamolio je svog pastora da mu dopusti propovijedati u crkvi. Pastor je napokon popustio pred upornim molbama mladog rudara uz riječi: „*U redu, Evane, možeš propovijedati nakon službe u srijedu navečer, ali samo ako te netko bude želio slušati.*“ Ostalo je sedamnaest ljudi.

Evans je hrabro govorio ono što mu je Gospodin objavio, a poruka je bila jednostavna: priznaj svoje grijehе Bogu; ukloni svaku lošu naviku iz svog života; poslušaj poticaje Svetog Duha i neka tvoje svjedočanstvo bude javno. Iako Roberts nije bio vješt govornik ni pastor, tih sedamnaest članova bili su duboko dotaknuti. U sljedećih trideset dana, trideset i sedam tisuća ljudi se pokajalo i prihvatilo Krista. Tijekom pet mjeseci taj broj se popeo na stotinu tisuća i Robertsova vizija je bila ispunjena. Zatvorile su se mnoge škole, a studenti su se pjevajući i slaveći Boga okupljali na molitvenim skupovima. Čak su se i djeca, po uzoru na odrasle, počela okupljati u svojim domovima i seoskim dvorištima. Počeli su se formirati tzv. molitveni odredi.

U jednom gradu počele su molitve pod geslom: „Probudi se, ti koji spavaš“ Ljudi su molili dugo u noć, ponekad i cijelu noć, da Bog pozove sebi i druge ljude, da ih dignе iz sna, te da se oni, spoznavši svoj grijeh, obrate Bogu. Postoje izvješća o ljudima koji su se budili usred noći, dolazili na molitvene skupove i obraćali Kristu. U jednom izvješću piše o optuženiku koji je prihvatio Krista u sudnici nakon što su se sudac i porota za njega molili...

Upravo kako mu je Bog objavio Roberts je doživio širenje probuđenja u Engleskoj. Procijenjeno je da se tada ondje obratilo oko dva milijuna ljudi. Vjernike koji su molili Bog je potpuno dotaknuo i obnovio.

Probuđenje je Božje djelo. Prosječnog čovjeka ne možemo impresionirati svojim web stranicama, programima ili plakatima, potrebna nam je manifestacija nadnaravnog kako bismo zadobili čovjeka. Osoba treba biti osvjedočena Svetim Duhom kako bi se predala Bogu. Probuđenje i obnova su Božja djela. Zato i psalmist kaže da će nas ON oživjeti: „*Zar nas nećeš opet oživjeti*“ (Psalam 85:7)

► **2. PROBUĐENJE JE BOŽJE DJELO, ALI VJERNICI NISU PASIVNI, VEĆ AKTIVNI I ODGOVORNI TE TREBAJU ČINITI SVOJ DIO**

„*Zar nas nećeš opet oživjeti da se*

★ **Osoba treba biti osvjedočena Svetim Duhom kako bi se predala Bogu. Probuđenje i obnova su Božja djela.**

narod tvoj raduje u tebi?"

(Psalam 85:7)

Iako je Bog Bog probuđenja; iako je suveren, to ne znači da želi umanjiti našu odgovornost. Jer, u probuđenju smo mi posrednici kroz koje je ono jedino i moguće. Koliko sam samo puta čuo kako vjernici kažu da oni ne mogu ništa učiniti vezano uz probuđenje, što je ustvari zabluda.

Ako malo bolje proučimo život prvih učenika, možemo vidjeti kako je njihovo čitavo biće bilo predano jednom cilju – učiniti najbolje za Boga. Oni nisu samo pasivno molili i čekali, aktivno su djelovali i bili odgovorni prema zadacima koje im je Bog povjerio.

Mnogi vjernici danas jednostavno žele ići linijom slabijeg otpora; ne

✦ Ljudi koje je Bog upotrijebio svjedoče o važnosti molitve, posta i truda u vremenima probuđenja. Iako je probuđenje Božje djelo, ljudi su činili svoj dio.

vole teško raditi; čak i kada je sve to u njihovu interesu – kao što je slučaj s učenjem, vježbanjem i dijetom. Često izbjegavaju stegu koja bi im pomogla. Ne žele postiti i moliti, ne žele teško raditi i biti odgovorni, međutim, ljudi koje je Bog upotrijebio svjedoče o važnosti molitve, posta i truda u vremenima probuđenja. Iako je probuđenje Božje djelo, ljudi su činili svoj dio.

Primjerice, John i njegov brat Charles Wesley i njihov prijatelj George Whitefield redovito su molili i postili za studija na Oxfordu 1732. godine. John Wesley je toliko vjerovao u snagu molitve i posta da je poticao svoju zajednicu da posti svake srijede i petka. Čak zbog svojih uvjerenja o postu Wesley nije želio u metodističkoj denominaciji postavljati pastore koji bi to odbili.

Nije samo dovoljno čekati na Gospodina da dovede do probuđenja i ispuni crkvu, ili pak probudi naciju, već je na nama da preuzmemo i svoj dio posla, postanemo odgovorni, molimo i postimo, držimo i vršimo Božje riječi.

Tek kada ispunimo te (pred)uvjete,

tada možemo očekivati da će Sveti Duh promijeniti i naše živote.

Probuđenje zahtijeva aktivnu uključenost i Bog će donijeti probuđenje samo onome tko se pokaje i traži njegovo lice. Isus je rekao: „*Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi!*“ (Mt 5:6) Nema blagoslova za onoga tko je nemaran i neposlušan!

▶ 3. U PROBUĐENJU SE PROPOVIJEDA O POSVEĆENJU UZ SNAŽNU PRISUTNOST SVETOG DUHA

U **Djelima apostolskim 4:31** čitamo kako su učenici „Neustrašivo počeli navješćivati riječ Božju.“

Dobar je primjer poruka puritanskog propovjednika Jonathana Edwardsa. Propovijed, koju je održao u Enfieldu u Connecticutu, u srpnju 1741. godine, označila je početak velikog probuđenja u Americi.

Propovijed „Grešnici u rukama ljutitog Boga“ prikazala je pakao toliko jasno da su mnogima u crkvi, zbog grčevitog držanja za klupe, pobijelili zglobovi.

Njihova spoznaja o grijehu bila je toliko jaka da je Edwards morao na trenutak prekinuti propovijed kako bi se ljudi stižali u svom vapaju za spasenjem.

Zapis o događaju nam kaže: „*Činilo se kao da on nema namjeru podilaziti svojim slušateljima bilo kakvom pomirbenom gestom ili blagim riječima, već je ciljao na njihova srca i savjest kako bi im ukazao na strahotu njihovih zabluda, tajni ili grijeha, licemjernih odmak u njihovoj religioznosti, te im onemogućio bijeg u prividnu pobožnost koja je bez stvarne Božje snage... Njegovo propovijedanje često je bilo zastrašujuće, ali i obećavajuće za one koji iskreno traže.*“

✦ **Prubuđenje donosi neustrašivost i manifestacije Svetog Duha poput znakova i čudesa, ozdravljenja, drhtanja, vrištanja, plakanja ili pak radosnog plesanja. Svrha je približiti čovjeka Bogu, a ne usredotočiti se na te manifestacije.**

John Wesley, kojeg je Bog tijekom probuđenja u Engleskoj i Americi također puno upotrebljavao, imao je sličan pristup. Zapisi nam kažu kako je „Wesley postupno razvijao poruku govoreći najprije o ljubavi Boga prema čovjeku, zatim o ispitivanju vlastite savjesti, a nakon toga o Božjoj svetosti i Evanđelju koje donosi oprost i život.“

Probuđenje je često bilo i praćeno neustrašivim, kristocentričnim propovijedanjem kada su ljudi doslovce padali na koljena pred Bogom. Probuđenja u Engleskoj predvođena Johnom Wesleyjem i Georgeom Whitefieldom bila su obilježena prisustvom Svetog Duha, što je na ljude imalo snažan utjecaj. Wesley je u svome dnevniku o Georgeu Whitefieldu zabilježio sljedeće: „Odmah nakon poziva ljudima da se obrate Kristu, četvorica su gotovo istovremeno došla pred njega. Jedan je nepomično ležao, drugi

✦ **Istinsko probuđenje uvijek bez iznimke mijenja moralnu klimu društva u kojem žive probuđeni vjernici.**

drhtao. Treći je imao snažne grčeve, u suzama zazivao Boga“.

Wesley i Whitefield ovakve situacije smatrali su čudnovatim i ponekad bi zamolili određene osobe da se maknu s njihovih skupova. No, jedna je gospođa pisala Whitefieldu i savjetovala mu da ljude ipak pusti da ostanu na službi. „Pusti ih da plaču“, pisala je, „to će ostaviti veći dojam nego tvoje propovijedi.“ Wesley je kasnije zapisao u svom dnevniku: „Od ovoga trenutka vjerujem da treba prepustiti Bogu da sam izvrši svoje djelo na način kako on želi.“

Vežano uz posvećenje koje dolazi s probuđenjem, Charles Finney je rekao: „Ne znam kako drukčije objasniti sve što se dogodilo osim da sam propovijedao s nadahnućem. Često se tema jednostavno pojavi u mojim mislima. Činilo se kao da sam na neki intuitivan, ali jasan način znao što bih trebao reći, a misli, riječi i ilustracije kao da su same dolazile brzinom kojom sam ih izgovarao.“

Probuđenje donosi neustrašivost i manifestacije Svetog Duha poput znakova i čudesa, ozdravljenja,

drhtanja, vrištanja, plakanja ili pak radosnog plesanja. Sve u svemu svrha je približiti čovjeka Bogu, a ne usredotočiti se na te manifestacije. Svaka manifestacija u Bibliji bila je da bi se ljudi okrenuli Bogu, a ne samoj manifestaciji ili ljudima kroz koje je Bog djelovao.

► 4. PROBUĐENJE UVIJEK MIJENJA DRUŠTVO I NARODE

Istinsko probuđenje uvijek bez iznimke mijenja moralnu klimu društva u kojem žive probuđeni vjernici. Povijest nam svjedoči da istinsko probuđenje ide daleko izvan zidova bilo koje crkve. Probuđenje je ipak nešto više od uzbudljivog bogoslužja – ono drastično mijenja društvo.

Primjerice, ako se osvrnemo na društveni utjecaj u Wellsu, znamo da je u tom razdoblju probuđenja zločin gotovo nestao – nije bilo silovanja, pljački, ubojstava, pronevjera; suci nisu imali gotovo nijedan slučaj za suđenje. Citiram: „Okružni policijski načelnici, održali su hitne sastanke kako bi razgovarali o ulozi policije kada njezina služba uopće nije potrebna“.

Alkoholizam se smanjio. Godinu dana nakon početka probuđenja rađanje izvanbračne djece u dvije pokrajine smanjilo se na 44 posto.

Probuđenje je također utjecalo na budućnost Amerike. Nakon probuđenja u Engleskoj, koje je predvodio John Wesley, George Whitefield se pridružio Johnatanu Edwardsu u saveznoj državi New England. Tisuće se ljudi obraćalo dok je proročki govorio o „političkoj slobodi bez engleskog pritiska i duhovnoj slobodi bez ropstva grijehu.“

I dok je Sveti Duh vodio ljude poput Edwardsa i Whitefielda, na području s oko dvije stotine i pedeset tisuća ljudi, pedeset tisuća bilo je spašeno. Ako se tomu doda i broj dotadašnjih vjernika, to je bilo dovoljno da se odredi budućnost zemlje.

Bog je ustvari upotrijebio Edwardsa i Whitefielda, ali i ostale duhovne vođe,

✦ Što nam je činiti u Hrvatskoj nego tražiti probuđenje? Naša je odluka ključna za nas kao pojedince, crkvu ali i narod.

da bi se američke kolonije ponovno obratile Bogu i prihvatile kršćanske zasade koje su prethodile Deklaraciji o nezavisnosti.

Veliko probuđenje u Kentuckyju 1800. godine proširilo se kroz Tenesee, Sjevernu i Južnu Karolinu i dalje na zapad. Iz toga su probuđenja proizašli mnogi misionarski pokreti, ukidanje ropstva, te dostupnije obrazovanje. Ljudi koji su sudjelovali u tom probuđenju utemeljili su više od 600 učilišta.

Što nam je činiti u Hrvatskoj nego tražiti probuđenje? Naša je odluka ključna za nas kao pojedince, crkvu ali i narod.

Probuđenje koje Bog obećava počinje kada se u poniznosti pokajemo, postimo, molimo i tražimo njegovo lice, te se odrekemo loših navika iz svoga života. Bog je obećao da će odgovoriti vatrom probuđenja svakome tko sluša, čuje, ljubi i vjeruje: „*Zar nas nećeš opet oživjeti, da se narod tvoj raduje u tebi?*“
(Psalam 85:7)

✦ Bog je obećao da će odgovoriti vatrom probuđenja svakome tko sluša, čuje, ljubi i vjeruje

.....
Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

.....
Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".